

Arrest

nr. 273 640 van 2 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te hebben en van Koerdische afkomst te zijn.

Via uw vader, die reeds lang samenwerkte met de PJAK, leerde u K. (...) kennen, een peshmerga van de partij die in de bergen verbleef. Hij vroeg u of u Koerdische propaganda kon verspreiden. Zo ging u voor het eerst met een aantal pamfletten naar de naburige dorpen in de tweede maand van 1398 (april 2019). Tussen 15 en 18 mordad 1399 (5-7 augustus 2020) nam u voor een derde maal pamfletten van K. (...) in ontvangst op uw boerderij. U stak de pamfletten weg in uw opslagplaats. Ongeveer een half uur na zijn vertrek kreeg u echter al een telefoon van K. (...) dat hij in tegenovergestelde richting de ettellaat voorbij zien rijden had. Uw buurman, H. (...) genaamd, sprak u daarna ook nog eens om te melden dat hij mensen

in jullie boomgaard had gezien. U kreeg schrik en vertrok. U ging niet meer naar uw ouderlijke huis maar naar dat van uw oom, de broer van uw vader. De volgende dag kreeg uw oom van uw moeder te horen dat de ettelaat binnengevallen was op jullie boerderij. In de opslagplaats hadden ze de pamfletten en een vlag van Koerdistan gevonden. Nadien zijn ze bij uw ouderlijke thuis langs gegaan om ook daar alles te onderzoeken en vroegen ze wie op jullie boerderij verbleef. Uw moeder gaf de ettelaat te kennen dat u de huisbewaarder was. Nadat u dat had vernomen van uw moeder, trok u naar de schoonzoon van uw oom. Van daaruit vluchtte u het land uit.

Op 22 mordad 1399 (12 augustus 2020) hebt u Iran illegaal verlaten. Op 16 november 2020 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Iran vreest u omwille van uw politieke activiteiten vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten. Eens in België hebt u ook deelgenomen aan betogingen van PJAK voor de Iraanse ambassade in Brussel en aan het Centraal-station. Na uw vertrek werd uw broer tweemaal meegenomen, mishandeld en ondervraagd door de ettelaat omwille van uw activiteiten in het buitenland.

Drie tot vier jaar geleden werd u eveneens aangehouden en mishandeld door de ettelaat. Toen u een verjaardagsfeest hield op uw boerderij voor uw vriend samen met een paar jongens en meisjes viel de ettelaat er binnen. Omdat de meisjes er niet gesluierd waren en er geen islamitische kleren aanhadden werd iedereen aangehouden. U zat elf dagen in de gevangenis en kreeg ook 60 zweepslagen toegediend. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt uw originele shenasnameh of Iraans geboorteboekje voor, foto's van u tijdens politieke activiteiten in België en een bevestigingsbrief van PJAK dat u sympathisant bent van hun partij. Na het onderhoud stuurde u opmerkingen door betreffende de notities.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U vreest bij terugkeer naar Iran vervolgd te worden omwille van uw politieke activiteiten voor de Koerdische oppositiegroepering PJAK. U bent er echter niet in geslaagd uw vervolging in Iran aannemelijk te maken noch uw vrees bij terugkeer.

Hoewel er reeds in het verleden kameraden van de PJAK met uw vader in jullie boorgaard kwamen praten, u na verloop van tijd ook kennis maakte met deze personen, kunt u slechts één persoon bij naam benoemen, met name K. (...). Naast het feit dat dit reeds vragen oproept, is het nog markanter dat u over deze persoon en zijn rol binnen de PJAK niets kunt zeggen. U weet dat hij in de bergen verbleef en bij uw vader langs kwam, maar wat hij exact deed voor de Koerdische partij, weet u niet (CGVS, p. 3-4). Nochtans is dit niet enkel de enige persoon die u bij naam onthouden heeft, hij is de persoon die u overtuigde om een actieve rol op zich te nemen en werd later uw aanspreekpunt (CGVS, p. 4). Dat hij u zelf nooit iets zou hebben verteld over zichzelf, mede om u te overtuigen zelf ook actief te worden en u hem daar klaarblijkelijk ook niet naar vroeg, terwijl u wel andere vragen over de Koerdische zaak stelde, is niet aannemelijk en ondermijnt uw bewering in Iran kennis te hebben gemaakt met leden van de PJAK. Evenmin uw eigen activiteiten in Iran voor de PJAK maakt u niet aannemelijk. Het is frappant dat u moet toegeven de inhoud van de pamfletten die u 's nachts verdeelde niet te kennen (CGVS, p. 4). Nochtans verdeelde u in totaal zo'n drie keer in de naburige dorpen huis-aan-huis flyers voor de PJAK (CGVS, p. 4-5). Behalve zeer algemene info dat deze de rechten van de Koerden en rechten van de vrouwen verdedigden, beschikt u over geen gedetailleerde inhoud van deze pamfletten. Uw motivering dat u slechts vier jaar naar school bent gegaan in het Farsi en de pamfletten in het Koerdisch waren (CGVS, p. 4), is geen vergoelijking voor uw gebrekkige kennis. U heeft namelijk op geen enkele ander manier geprobeerd de exacte inhoud ervan te weten te komen. Zelfs niet via een omweg bij uw vader nochtans eveneens sympathisant voor de PJAK, wat toch opmerkelijk is. Dat iemand een dergelijk risico neemt voor iets waar hij de inhoud niet van kent, is gewoonweg niet geloofwaardig.

Eveneens opmerkelijk is dat u, gevraagd een incident te bespreken tussen de overheid en de kolbars, een voorbeeld aanhaalt van toen u reeds Iran was ontvlucht (CGVS, p. 5). Een incident met een kolbar toen u nog in Iran was kunt u vreemd genoeg niet opwerpen. Nochtans ging u net naar aanleiding van een moord op kolbars voor de tweede maal de straat op om propaganda te verspreiden. U steekt zich weg achter het feit dat Facebook in Iran verboden is en politiek nieuws of gevoelige zaken er worden verbannen (CGVS, p. 6). Echter mag worden aangenomen dat deze incidenten wanneer die plaatsvinden snel de ronde doen in Iran zelf, via de propagandakanalen. Dat u dit niet ter ore zou zijn gekomen, via uw

vader, die reeds van toen u nog een kind was over de Koerdische zaak sprak met kameraden van de PJAK, of van de kameraden zelf in uw boomgaard (CGVS, p. 3-4), ondermijnt uw bewering reeds in Iran zelf actief te zijn geweest voor de PJAK.

Dat u bovendien amper tot geen voorzorgsmaatregelen nam wanneer u met uw bromfiets de pamfletten 's nachts ging gaan ronddelen, is evenmin geloofwaardig (CGVS, p. 5). Uw enige voorzorgsmaatregel bestond erin 's nachts te werken en snel te handelen (CGVS, p. 5). Geconfronteerd dat het toch moest opvallen wanneer iemand 's nachts van deur tot deur ging en briefjes onder de deur stopte of in de bus, haalt u enkel aan dat u probeerde zo onzichtbaar mogelijk te handelen en als u iemand zag naderen u direct verstopte (CGVS, p. 5). Het is merkwaardig dat u, die op dat moment een immens risico nam gezien de illegaliteit van die activiteiten in Iran, weinig stilgestaan had bij het gevaar en niet meer voorzorgsmaatregelen nam.

Daarnaast wordt opgemerkt dat u heel wat tegenstrijdige verklaringen aflegt die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnen. Hoewel u in eerste instantie aanhaalt dat K. (...) u tussen de vijftiende en de zeventiende pamfletten bezorgde en uw buurman u de achttiende aansprak over vreemd bezoek in uw boomgaard, stelt u in tweede instantie dat uw buurman u reeds een half uur na het bezoek van K. (...) erover aansprak (CGVS, p. 10). Hiermee geconfronteerd stelt u uw antwoord bij en benadrukt u dat K. (...) de pamfletten tussen de vijftiende en de achttiende had bezorgd waarna uw buurman u een half uurtje later erop aansprak. Nogmaals benadrukt dat uw verklaringen nog steeds incoherent zijn, stelt u uw antwoord voor een derde maal bij en zegt u plots dat K. (...) de vijftiende was langs geweest om u mee te delen dat hij pamfletten ging bezorgen, om ze dan de achttiende daadwerkelijk te bezorgen. De vaststelling dat u uw antwoorden aanpast naargelang de vraagstelling ondermijnt vanzelfsprekend uw geloofwaardigheid. Bovendien is het weinig ernstig dat K. (...) het risico zou nemen vanuit de bergen naar u toe te komen om u mondeling mee te delen dat hij pamfletten zou brengen om dit dan slechts een paar dagen later effectief te doen. Ook al reed hij met een anonieme wagen (CGVS, p. 10-11), K. (...) had uw telefoonnummer. Verwacht mag worden dat jullie, die reeds eerder hadden samengewerkt, makkelijk een codetaal konden afgesproken hebben om via telefoon veilig te communiceren (CGVS, p. 10). Zoals aangehaald was K. (...) een peshmerga, aangenomen mag worden dat hij geen nodeloos risico zou nemen zich naar de dorpen te begeven waar de ettelaat actiever is. Evenmin coherent zijn uw verklaringen waarom K. (...) u een half uur na het leveren van de pamfletten telefonisch contacteerde. Bij de DVZ haalde u aan dat K. (...) u meedeelde dat hij werd achtervolgd door de politie (vragenlijst CGVS, d.d. 23/07/2021, vraag 5.3), terwijl u bij het CGVS meldt dat hij gekruist werd door de agenten die uit de tegenovergestelde richting kwamen (CGVS, p. 11). Uw argumentatie dat de tolk bij de DVZ u niet goed had begrepen, en visa versa, is weinig aannemelijk. Bij aanvang van uw onderhoud op het CGVS bevestigde u dat het gehoor bij de DVZ correct was verlopen en wenste u enkel de naam van een leider van de PJAK te veranderen omdat u zich had vergist (CGVS, p. 2). U benadrukte verder niets te willen aanpassen. Daarmee toont u aan dat u de vragenlijst nagelezen had. Verwacht mag worden dat u dan ook geen tegenstrijdige verklaringen meer zou afleggen. Tot slot legt u ook over uw contactpersoon tegenstrijdige verklaringen af. Bij de DVZ verwijst u naar uw nicht, waar u was gaan onderduiken, die voor u verder informeerde bij uw thuisfront (vragenlijst CGVS, vraag 5.3). Op het CGVS spreekt u echter steevast over uw paternale oom die met uw moeder belde en die het verder communiceerde naar diens schoonzoon, de echtgenoot van uw nicht (CGVS, p. 12). Opmerkelijk dat u evenmin deze incoherentie wenste uit te klaren bij aanvang van uw gehoor.

Tot slot dient vastgesteld dat u ook omwille van uw beweerde engagement voor de Koerdische zaak in België uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Iran niet aannemelijk hebt gemaakt. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

U verklaarde hieromtrent dat u in België hebt deelgenomen aan twee betogingen die plaatsvonden voor de Iraanse ambassade in Brussel alsook aan meerdere protestactie van de PJAK aan het Centraal-Station in Brussel (CGVS, p. 6). Er dient echter te worden opgemerkt dat uw activiteiten voor de PJAK in België, die u aan de hand van een aantal foto's aantoont, zeer gelimiteerd blijken te zijn. Zo beperkte uw bijdrage zich tot een loutere deelname en het roepen van slogans (CGVS, p. 6). U verklaart zelf dat u deed zoals iedereen. Op de door u neergelegde foto's blijkt bovendien dat u vaak een vlag van Öcalan vast heeft en zowel betoogt tegen Turkije als tegen Iran. Ook wanneer u met het hoofd van de PJAK op de foto staat, tijdens een bijeenkomst op een voor u onbekende plaats, heeft u de vlag van Öcalan vast. Uit niets blijkt

dat op basis van deze betogingen waarbij u tegen Turkije of voor Öcalan betoogt, de Iraanse autoriteiten u als een tegenstander van hun regime zullen aanzien.

Aan uw verklaring dat de Iraanse autoriteiten naar aanleiding van uw deelnames voor de ambassade in Brussel uw broer tweemaal kortstondig zijn komen arresteren, kan geen geloof worden gehecht. Zo verklaart u bij de DVZ dat de Iraanse politie na uw aankomst in België nog tweemaal is langs geweest bij uw ouderlijke huis en daar gevraagd heeft naar uw verblijfadres. Indien uw familie u zouden zien, moesten ze u opdragen zich te gaan aanmelden in het politiekantoor van Salmas. Uw broer zou u dit hebben medegedeeld (vragenlijst CGVS, vraag 5.3). Indien de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw activiteiten in België, is het vooreerst merkwaardig dat ze bij u thuis zouden komen vragen waar u zich op dat moment bevindt. Ook mag het verwonderen dat u, in vergelijking met de bezoeken aan het ouderlijke huis en de vraag naar uw whereabouts, op het CGVS verklaart dat uw broer tweemaal werd meegenomen, zelfs voor een paar dagen, en daarbij werd geslagen en ondervraagd over uw activiteiten voor de PJAK in België (CGVS, p. 7). De vaststelling dat uw verklaringen op het CGVS zijn aangedikt en niet gelijklopen met de verklaringen afgelegd op de DVZ, ondermijnt uw geloofwaardigheid omwille van uw deelnames aan activiteiten in België in het vizier te zijn gekomen van de Iraanse autoriteiten.

In het licht van bovenstaande kan trouwens worden opgemerkt dat van u redelijkerwijze kan worden verwacht dat u uw Facebookaccount afsluit voorafgaand aan een eventuele terugkeer naar Iran. Opvallend hierbij is bovendien dat het CGVS zowel vóór als tijdens het onderhoud vaststelde dat uw volledige naam niet vermeld staat op uw facebookaccount, maar u dit klaarblijkelijk na uw onderhoud snel aanpaste naar uw volledige naam. Nochtans meldde u tijdens uw onderhoud dat de overheid voldoende had aan de naam 'P. (...)' om u te vinden, wanneer u werd geconfronteerd met bovenstaande vaststelling dat uw volledige naam niet vermeld stond op uw facebookaccount, waardoor de autoriteiten u sowieso al moeilijk konden vinden (CGVS, p. 8). De vaststelling dat u alsnog uw volledige naam vermeldt, na deze confrontatie, voedt het vermoeden dat uw berichten en activiteiten op sociale media louter worden beheerd uit opportunisme. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u slechts een zeer beperkt vriendenbereik hebt via uw account, die blijkbaar ook weinig interesse tonen in wat u zelf post. Uit niets blijkt dan ook dat u louter omwille van uw activiteiten in België en uw Facebookaccount in het vizier van de Iraanse autoriteiten bent gekomen, laat staan dat u omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement gevisieerd zou worden door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer. U toont het tegendeel overigens ook niet aan. Betreffende deze in België uitgevoerde activiteiten kan nog worden toegevoegd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit evenwel, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Voor iemand die verklaart sympathisant te zijn en in Iran en België activiteiten te hebben uitgevoerd voor de PJAK, valt uw nihile kennis van deze partij in het oog. Indien u werkelijk een sympathisant bent van deze Koerdische politieke en in Iran verboden partij, dan mag van u verwacht worden dat u minstens over enige basiskennis van deze partij zou beschikken. Het tegendeel is echter waar. Hoewel u de hoogste leiders bij naam kunt benoemen, kan u geen enkele persoon benoemen die net onder hen in de hiërarchie staat (CGVS, p. 8). Voorts geeft u zelf aan dat de partij verdeeld is over een militair en een politiek deel en er verschillende militaire afdelingen bestaan, maar doorgevraagd naar de naam van die verschillende afdelingen moet u verklaren dat niet te weten. Het hoofd van de militaire afdeling kent u evenmin noch die van de jongerenafdeling (CGVS, p. 8-9). Gevraagd naar het tijdstip van het laatste congres en de deelnemers moet u eveneens afhaken noch kunt u iets zeggen over de inhoud van dat congres (CGVS, p. 8-9). Uw bewering dat u het Koerdisch niet goed machtig bent en politieke termen voor u moeilijk zijn, is niet ernstig voor iemand die politiek actief was in Iran en is in België en zijn onderhoud op het CGVS in het Koerdisch houdt (CGVS, p. 9). Bovendien kan niet worden verstaan waarom u aan uw politieke kameraden in België geen informatie zou hebben gevraagd indien u daadwerkelijk interesse zou hebben in de PJAK. Opgemerkt dient tot slot dat u aanhaalt dat de partij het confederalisme nastreeft, maar u helemaal niets over het confederalisme weet te vertellen (CGVS, p. 9). Op basis van bovenstaande vaststellingen kan u geenszins overtuigen dat u een bewust een onderlegd engagement voor de PJAK hebt waardoor besloten dient te worden dat uw deelnames aan de activiteiten hoogstwaarschijnlijk slechts ingegeven zijn uit opportunisme teneinde u op deze manier een politiek profiel aan te meten.

Betreffende uw verklaringen in het verleden eens gearresteerd te zijn geweest door de Iraanse autoriteiten dient te worden opgemerkt dat er evenmin aan deze verklaringen enig geloof kan worden gehecht, gezien uw tegenstrijdige voorstelling van de feiten bij de DVZ en het CGVS. Bij de DVZ meldde u dat u beticht was van zedendelicten omdat uw verloofde bij u thuis aanwezig was bij een inval. U had uw deur laten openstaan waardoor de politie kon binnenvallen (vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Als straf werd u veroordeeld tot 15 dagen gevangenisstraf, 80 zweepslagen en 5 miljoen Iraanse Rial. Op het CGVS

verklaart u echter dat er een verjaardagsfeestje van uw vriend aan de gang was op uw boerderij, toen de politie er binnenviel. Omdat de meisjes er niet gesluierd waren en geen islamitische kleren aanhadden, werd iedereen aangehouden, in totaal elf personen. U zat elf dagen in de gevangenis en kreeg ook 60 zweepslagen toegediend (CGVS, p. 13). Uw verklaring dat u bij de DVZ niet alles in detail had gebracht, vindt zoals hierboven beschreven geen weerslag in het dossier. Dat u niet meer zeker bent hoe lang u effectief in het gevang had gezeten, is evenmin een vergoelijking voor de gemaakte tegenstrijdigheden. Op basis van bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd dat u niet heeft aangetoond dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is aan het administratief dossier toegevoegd.

De documenten die u hebt voorgelegd en die nog niet werden besproken, wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw shenasnameh toont uw identiteit, nationaliteit en afkomst aan. Dit wordt niet betwist. De foto's van u tijdens politieke activiteiten in België zijn momentopnamen en zeggen niets over het opportunistische karakter van deze activiteiten. Bovendien tonen deze foto's niet aan dat u omwille van die activiteiten in het vizier van de Iraanse autoriteiten bent gekomen en daarvoor vervolging dient te vrezes bij terugkeer naar Iran. De verklaring van PJAK werd dan weer duidelijk opgemaakt om te dienen als bewijsstuk voor uw verzoek om internationale bescherming. Het gesolliciteerd karakter ontnemt het stuk zijn objectieve bewijswaarde. Bovendien kunnen al deze documenten maar als bewijs worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Bij de beoordeling van uw verzoek werd rekening gehouden met de opmerkingen van u en uw advocaat naar aanleiding van uw persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoekende partij gaat in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beroept zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale

bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Iran vreest omwille van haar politieke activiteiten in Iran vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten (notities CGVS, p. 10). Eens in België nam zij ook deel aan betogingen van PJAK voor de Iraanse ambassade in Brussel en aan het Centraal-Station (notities CGVS, p. 6). Daarnaast maakte zij nog gewag van een arrestatie door het Ettlalaat drie tot vier jaar geleden na een inval op een verjaardagsfeest op haar boerderij waar zij samen was met een paar jongens en meisjes die niet gesluiert waren en geen islamitische kleren aanhadden (notities CGVS, p. 12-13).

2.2.4. De Raad wijst er evenwel vooreerst op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden politieke activiteiten in Iran voor het PJAK. In het bijzonder wijst verwerende partij er dienaangaande op dat (A) haar bewering in Iran kennis te hebben gemaakt met leden van de PJAK ondermijnd wordt door haar vage verklaringen over de kameraden van de PJAK die met haar vader in hun boomgaard kwamen praten en waarmee ook zijzelf na verloop van tijd kennis maakte; (B) haar eigen activiteiten voor het PJAK in Iran evenmin aannemelijk zijn, nu (i) het frappant is dat zij de inhoud van de pamfletten die zij 's nachts verdeelde niet kent, (ii) zij, gevraagd een incident te bespreken tussen de overheid en de kolbars, zij enkel een incident aanhaalt van toen zij reeds Iran was ontvlucht, dit terwijl zij nochtans net naar aanleiding van een moord op kolbars voor de tweede maal op straat opging om propaganda te verspreiden; (iii) het evenmin geloofwaardig is dat zij amper tot geen voorzorgsmaatregelen nam wanneer zij met de bromfiets pamfletten 's nachts ging gaan ronddelen, en (iv) zij verschillende tegenstrijdige verklaringen aflegt die de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag verder ondermijnen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet de minste poging onderneemt om *in concreto* ook maar één van voormelde vaststellingen te weerleggen en zich beperkt tot de stelling dat dit slechts "*randelementen*" betreffen. Dit kan evenwel allerm minst worden bijgetreden, gelet op de door haar voorgehouden vrees voor vervolging omwille van haar politieke activiteiten in Iran voor de PJAK en het feit dat bovenstaande vaststellingen betrekking hebben op deze politieke activiteiten en dus op wezenlijke elementen van haar asielaanvraag. De desbetreffende vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, aangaande wezenlijke elementen van het voorgehouden asielaanvraag, blijven dan ook onverminderd overeind en verhinderen terecht enige geloof te hechten aan de door verzoekende partij voorgehouden politieke activiteiten in Iran voor het PJAK.

2.2.5. Voorts duidt de Raad erop dat inzake haar beweerd engagement voor de Koerdische zaak in België, en in het bijzonder het feit dat zij in België deelnam aan twee betogingen die plaatsvonden voor de Iraanse ambassade in Brussel alsook aan meerdere protestacties van de PJAK aan het Centraal-Station in Brussel, in de bestreden beslissing het volgende wordt overwogen: "*Tot slot dient vastgesteld dat u ook omwille van uw beweerd engagement voor de Koerdische zaak in België uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Iran niet aannemelijk hebt gemaakt. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. U verklaarde hieromtrent dat u in België hebt deelgenomen aan twee betogingen die plaatsvonden voor de Iraanse ambassade in Brussel alsook aan meerdere protestactie van de PJAK aan het Centraal-Station in Brussel (CGVS, p. 6). Er dient echter te worden opgemerkt dat uw activiteiten voor de PJAK in België, die u aan de hand van een aantal foto's aantoon, zeer gelimiteerd blijken te zijn. Zo beperkte uw bijdrage zich tot een loutere deelname en het roepen van slogans (CGVS, p. 6). U verklaart zelf dat u deed zoals iedereen. Op de door u neergelegde foto's blijkt bovendien dat u vaak een vlag van Öcalan vast heeft en zowel betoogt tegen Turkije als tegen Iran. Ook wanneer u met het hoofd van de PJAK op de foto staat, tijdens een bijeenkomst op een voor u onbekende plaats, heeft u de vlag van Öcalan vast. Uit niets blijkt*

dat op basis van deze betogingen waarbij u tegen Turkije of voor Öcalan betoogt, de Iraanse autoriteiten u als een tegenstander van hun regime zullen aanzien.

Aan uw verklaring dat de Iraanse autoriteiten naar aanleiding van uw deelnames voor de ambassade in Brussel uw broer tweemaal kortstondig zijn komen arresteren, kan geen geloof worden gehecht. Zo verklaart u bij de DVZ dat de Iraanse politie na uw aankomst in België nog tweemaal is langs geweest bij uw ouderlijke huis en daar gevraagd heeft naar uw verblijfadres. Indien uw familie u zouden zien, moesten ze u opdragen zich te gaan aanmelden in het politiekantoor van Salmas. Uw broer zou u dit hebben medegedeeld (vragenlijst CGVS, vraag 5.3). Indien de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw activiteiten in België, is het vooreerst merkwaardig dat ze bij u thuis zouden komen vragen waar u zich op dat moment bevindt. Ook mag het verwonderen dat u, in vergelijking met de bezoeken aan het ouderlijke huis en de vraag naar uw whereabouts, op het CGVS verklaart dat uw broer tweemaal werd meegenomen, zelfs voor een paar dagen, en daarbij werd geslagen en ondervraagd over uw activiteiten voor de PJAK in België (CGVS, p. 7). De vaststelling dat uw verklaringen op het CGVS zijn aangedikt en niet gelijklopen met de verklaringen afgelegd op de DVZ, ondermijnt uw geloofwaardigheid omwille van uw deelnames aan activiteiten in België in het vizier te zijn gekomen van de Iraanse autoriteiten.

In het licht van bovenstaande kan trouwens worden opgemerkt dat van u redelijkerwijze kan worden verwacht dat u uw Facebookaccount afsluit voorafgaand aan een eventuele terugkeer naar Iran. Opvallend hierbij is bovendien dat het CGVS zowel vóór als tijdens het onderhoud vaststelde dat uw volledige naam niet vermeld staat op uw facebookaccount, maar u dit klaarblijkelijk na uw onderhoud snel aanpaste naar uw volledige naam. Nochtans meldde u tijdens uw onderhoud dat de overheid voldoende had aan de naam 'P. (...)' om u te vinden, wanneer u werd geconfronteerd met bovenstaande vaststelling dat uw volledige naam niet vermeld stond op uw facebookaccount, waardoor de autoriteiten u sowieso al moeilijk konden vinden (CGVS, p. 8). De vaststelling dat u alsnog uw volledige naam vermeldt, na deze confrontatie, voedt het vermoeden dat uw berichten en activiteiten op sociale media louter worden beheerd uit opportunisme. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u slechts een zeer beperkt vriendenbereik hebt via uw account, die blijkbaar ook weinig interesse tonen in wat u zelf post. Uit niets blijkt dan ook dat u louter omwille van uw activiteiten in België en uw Facebookaccount in het vizier van de Iraanse autoriteiten bent gekomen, laat staan dat u omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement gevisieerd zou worden door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer. U toont het tegendeel overigens ook niet aan. Betreffende deze in België uitgevoerde activiteiten kan nog worden toegevoegd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit evenwel, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Voor iemand die verklaart sympathisant te zijn en in Iran en België activiteiten te hebben uitgevoerd voor de PJAK, valt uw nihile kennis van deze partij in het oog. Indien u werkelijk een sympathisant bent van deze Koerdische politieke en in Iran verboden partij, dan mag van u verwacht worden dat u minstens over enige basiskennis van deze partij zou beschikken. Het tegendeel is echter waar. Hoewel u de hoogste leiders bij naam kunt benoemen, kan u geen enkele persoon benoemen die net onder hen in de hiërarchie staat (CGVS, p. 8). Voorts geeft u zelf aan dat de partij verdeeld is over een militair en een politiek deel en er verschillende militaire afdelingen bestaan, maar doorgevraagd naar de naam van die verschillende afdelingen moet u verklaren dat niet te weten. Het hoofd van de militaire afdeling kent u evenmin noch die van de jongerenafdeling (CGVS, p. 8-9). Gevraagd naar het tijdstip van het laatste congres en de deelnemers moet u eveneens afhaken noch kunt u iets zeggen over de inhoud van dat congres (CGVS, p. 8-9). Uw bewering dat u het Koerdisch niet goed machtig bent en politieke termen voor u moeilijk zijn, is niet ernstig voor iemand die politiek actief was in Iran en is in België en zijn onderhoud op het CGVS in het Koerdisch houdt (CGVS, p. 9). Bovendien kan niet worden verstaan waarom u aan uw politieke kameraden in België geen informatie zou hebben gevraagd indien u daadwerkelijk interesse zou hebben in de PJAK. Opgemerkt dient tot slot dat u aanhaalt dat de partij het confederalisme nastreeft, maar u helemaal niets over het confederalisme weet te vertellen (CGVS, p. 9). Op basis van bovenstaande vaststellingen kan u geenszins overtuigen dat u een bewust een onderlegd engagement voor de PJAK hebt waardoor besloten dient te worden dat uw deelnames aan de activiteiten hoogstwaarschijnlijk slechts ingegeven zijn uit opportunisme teneinde u op deze manier een politiek profiel aan te meten.”

Wederom komt verzoekende partij niet verder dan het verweer dat voormelde vaststellingen slechts betrekking hebben op “randelementen”, zonder echter op enerlei wijze deze pertinente vaststellingen, die wel degelijk van die aard zijn dat zij de oprechtheid van het door haar beweerde engagement voor de Koerdische zaak in België ondergraven en op basis waarvan besloten kan worden dat verzoekende partij

haar vrees voor vervolging omwille van haar beweerde engagement voor de Koerdische zaak in België niet aannemelijk maakt, *in concreto* te weerleggen dan wel te verklaren.

Verder meent de Raad dat verzoekende partij door louter te verwijzen naar de banden tussen de PJAK en de PKK in Turkije geen ander licht werpt op de motivering in de bestreden beslissing dat, gezien verzoekende partij op de door haar neergelegde foto's van de betogingen een vlag van Öcalan vastheeft, uit niets blijkt dat op basis van deze betogingen waarbij zij tegen Turkije of voor Öcalan betoogt, de Iraanse autoriteiten haar als een tegenstander voor hun regime zullen aanzien.

Gelet op het voorgaande, treedt de Raad verwerende partij bij in de motivering dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij omwille van haar beweerde engagement voor de Koerdische zaak in België bij terugkeer naar Iran een gegronde vrees voor vervolging heeft.

2.2.6. Voorts stelt de Raad nog vast dat de motivering in de bestreden beslissing betreffende de door haar aangehaalde arrestatie door de Iraanse autoriteiten drie tot vier jaar geleden door verzoekende partij geheel ongemoeid wordt gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd. Aan deze arrestatie kan derhalve evenmin enig geloof worden gehecht.

2.2.7. Ten slotte meent de Raad dat omtrent de overige door verzoekende partij neergelegde documenten in de bestreden beslissing terecht wordt geoordeeld dat deze bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Meer bepaald overweegt verwerende partij dienaangaande het volgende: *“De documenten die u hebt voorgelegd en die nog niet werden besproken, wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw shenasnameh toont uw identiteit, nationaliteit en afkomst aan. Dit wordt niet betwist. De foto's van u tijdens politieke activiteiten in België zijn momentopnamen en zeggen niets over het opportunistische karakter van deze activiteiten. Bovendien tonen deze foto's niet aan dat u omwille van die activiteiten in het vizier van de Iraanse autoriteiten bent gekomen en daarvoor vervolging dient te vrezen bij terugkeer naar Iran. De verklaring van PJAK werd dan weer duidelijk opgemaakt om te dienen als bewijsstuk voor uw verzoek om internationale bescherming. Het gesolliciteerd karakter ontnemt het stuk zijn objectieve bewijswaarde. Bovendien kunnen al deze documenten maar als bewijs worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Bij de beoordeling van uw verzoek werd rekening gehouden met de opmerkingen van u en uw advocaat naar aanleiding van uw persoonlijk onderhoud.”*

Met een loutere verwijzing naar een nota van Nansen d.d. maart 2018 over de beoordeling van de bewijsmiddelen inzake asiel, werpt verzoekende partij geenszins een ander licht op de verschillende pertinente vaststellingen die verwerende partij doet in verband met de door haar bijgebrachte stukken. Waar verzoekende partij een passage uit de nota onderstreept waarin gesteld wordt dat *“rechtbanken het schriftelijk bewijsstuk niet kunnen negeren vanwege een gebrek aan geloofwaardigheid”* en dat *“zij (...) het schriftelijk bewijsstuk (moeten) opnemen in hun beoordeling van de geloofwaardigheid”*, wijst de Raad erop dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat wel degelijk rekening werd gehouden met de door haar bijgebrachte documenten doch vastgesteld wordt dat deze niet van aard zijn om de eerdere vaststellingen in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

2.2.8. Wat betreft nog de verwijzing van verzoekende partij naar verschillende rapporten en internetartikels omtrent de algemene (mensenrechten)situatie in Iran, en in het bijzonder in Iraans Koerdistan, alsook omtrent de houding van de Iraanse autoriteiten ten aanzien van Koerdische verzetsbewegingen zoals PJAK, wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar de algemene toestand in haar land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.10. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielaanvraag van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De

Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT